

1 Hvilke former for frister gælder i civilretlige sager?

Som hovedregel kan de proceshandling, der skal foretages for at fremkalde de ønskede retsvirkninger, foretages inden for de frister, der er fastsat i lovgivningen. Sådanne bestemmelser findes både i den materielle ret og i procesretten.

De relevante materielretlige betingelser er til dels fastsat i reglerne for anlæggelse af søgsmål og til dels omfattet af forældelsesregler, som foreskriver de frister, der gælder for anlæggelse af civile sager. Loven hjemler kun mulighed for at fravige disse begrænsninger, hvis det sker for at garantere en ubetinget gennemtvungelse af krav (f.eks. ved ejendomsretlige krav). Nogle proceshandling kan kun foretages retmæssigt inden for en bestemt frist. Fristens længde er i visse tilfælde nøje fastsat i lovgivningen, f.eks. fristen for at appellere en afgørelse (lovbestemt frist), mens det i andre tilfælde – f.eks. fristen for at afhjælpe mangler – beror på rettens bestemmelse (frist fastsat af retten).

Metoden for fastsættelse af frister inden for materiel ret er meget anderledes end metoden inden for procesretten, og det medfører også forskellige retsvirkninger at overskride de to former for frister. Overskrider man en materielretlig frist, medfører det en rettighedsfortabelse, hvilket ikke kan afhjælpes ved, at der gives en begrundelse. En sådan godtages kun med hensyn til forældelsesfristen, og kun hvis der er hjemmel i de relevante materielretlige regler. Procesfrister er opdelt i subjektive og objektive frister. Subjektive frister omfatter frister, der begynder at løbe, når der er givet meddelelse herom til den berørte part. Manglende overholdelse af disse frister kan generelt afhjælpes ved hjælp af *restitutio in integrum* (begæring om forlængelse), hvorimod objektive frister ikke kræver meddelelse til den berørte part og ikke kan forlænges efter begæring.

2 Liste over dage, der betragtes som fridage i henhold til forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971.

I henhold til § 102, stk. 1, i lov I af 2012 om arbejdsmarkedet er følgende dage fridage: 1. januar, 15. marts, 2. påskedag, 1. maj, 2. pinsedag, 20. august, 23. oktober, 1. november samt 25. og 26. december.

3 Hvilke generelle regler for tidsfrister gælder i de forskellige typer civilretlige sager?

Fristerne udtrykkes i dage, måneder eller år. Startdatoen medregnes ikke i de frister, der udtrykkes i dage. Startdatoen er den dag, hvor den handling eller anden begivenhed (f.eks. forkyndelse, offentliggørelse), der udløser fristen, finder sted. Frister udtrykt i måneder eller år udløber på den dag, der svarer til den første dag, eller – hvis der ikke er nogen sådan dag i fristens sidste måned – på den sidste dag i måneden. Hvis den sidste dag i den pågældende periode er en fridag, udløber fristen først på den førstkommande hverdag. Fristen udløber på den sidste dag. Dog gælder det, at frister for at indgive begæring til retten eller foretage handlinger, der skal udføres i retten, allerede udløber ved kontortidens ophør. De generelle regler for frister i alle andre civile sager er fastsat i §§ 103-112 i lov III af 1952 om den civile retspleje ("retsplejeloven").

4 Hvis en handling eller en formalitet skal udføres inden for en given frist, hvornår begynder denne frist da at løbe?

Startdatoen er den dag, hvor den handling eller anden begivenhed (f.eks. forkyndelse, offentliggørelse), der udløser fristen, finder sted. Startdatoen medregnes ikke i de frister, der udtrykkes i dage.

5 Kan fristen påvirkes eller ændres alt efter, hvordan dokumenterne overbringes eller forkyndes (personlig forkyndelse ved hjælp af en foged eller postbefordring)?

Med hensyn til beregning af frister sondres der i retsplejeloven ikke mellem de forskellige metoder til forkyndelse af dokumenter. Der findes dog særlige regler, hvis dokumenter udveksles elektronisk. Nogle dokumenter sendes til den sagkyndige i papirform, selv om den sagkyndige kommunikerer elektronisk med retten: Retten tilsender den sagkyndige bilag til retsdokumenter i papirform eller på et andet datamedie, hvis det på grund af mængden af bilag eller dataenes art ville udgøre en uforholdsmæssig stor eller uoverstigelig byrde at digitalisere dataene, eller hvis der er tvivl om det trykte dokumentets ægthed. Hvis retten sender elektroniske dokumenter sammen med bilag i papirform af ovennævnte grunde, er grundlaget for beregning af fristen datoen for modtagelse af bilaget. Fremsendelse af processkrifter vedrørende sagen og forkyndelse af retsdokumenter i de sager, der er angivet i retsplejeloven, foregår allerede elektronisk. De dage, hvor transmissionssystemet ikke er aktivt i mindst fire timer, indgår ikke i beregningen af den i loven eller af retten fastsatte frist.

Hvis kommunikationen i sagen foregår elektronisk, kan følgerne af ikke at overholde tidsfristen ikke finde anvendelse, hvis indgivelsen til retten i overensstemmelse med IT-kravene blev foretaget elektronisk senest på den sidste dato. For så vidt angår beregningen af tidsfristen anses en indgivelse for at være foretaget, efter at rettens IT-system har sendt en anerkendelse af modtagelsen efter lovgivningens bestemmelser. Formanden for den nationale domstolsmyndighed sørger for en formular til indgivelser på lagringsmedier. Lagringsmediet skal indgives til retten personligt eller pr. post senest tre arbejdsdage, efter at kontaktpersonen for elektroniske indgivelser har modtaget bekræftelse på rettens modtagelse af formularen. Ved hjælp af servicesystemet sender retten automatisk en bekræftelse på modtagelsen af lagringsmediet til kontaktpersonen for elektroniske indgivelser. Indgivelsen anses for at være forkyndt for retten på datoen for bekræftelsen af rettens modtagelse af formularen.

6 Hvis en begivenhed udløser fristen, tages den dag, hvor begivenheden fandt sted, da med i beregningen af tidsfristen?

Startdatoen medregnes ikke i de frister, der udtrykkes i dage. Startdatoen er den dag, hvor den handling eller anden begivenhed (f.eks. forkyndelse, offentliggørelse), der udløser en frist, finder sted.

7 Hvis tidsfristen er udtrykt i dage, er der så tale om kalenderdage eller arbejdsdage?

Når en frist udtrykkes i dage, er de angivne dage kalenderdage. Hvis den sidste dag i den pågældende periode imidlertid er en fridag, udløber fristen først på den førstkommande hverdag.

8 Hvordan er reglerne, hvis tidsfristen er angivet i uger, måneder eller år?

Frister udtrykt i måneder eller år udløber på den dag, der svarer til den første dag, eller – hvis der ikke er nogen sådan dag i fristens sidste måned – på den sidste dag i måneden.

9 Hvornår udløber fristen, hvis den er angivet i uger, måneder eller år?

Frister udtrykt i måneder eller år udløber på den dag, der svarer til den første dag, eller – hvis der ikke er nogen sådan dag i fristens sidste måned – på den sidste dag i måneden.

10 Hvis fristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller anden officiel fridag, forlænges den så til den førstkommande hverdag?

Ja.

11 Er der særlige omstændigheder, som giver anledning til fristforlængelse? Hvad er betingelserne for fristforlængelse?

Ud over de ovennævnte tilfælde kan retten, hvis der er vægtige grunde dertil, forlænge en frist, som den har fastsat, én gang. Fristen – og forlængelsen – må ikke overstige 45 dage, medmindre det er nødvendigt med mere tid til at få en udtalelse fra en sagkyndig. Lovbestemte frister kan kun forlænges i de tilfælde, der er fastsat i lovgivningen. Perioden fra 15. juli til 20. august hvert år tæller ikke med i frister udtrykt i dage (på grund af ferie). Hvis en frist udtrykt i måneder eller år udløber i løbet af ferien, udløber den på den dag i den efterfølgende måned, der svarer til den dag, hvor fristen begyndte at løbe, eller, hvis den dag også ligger i ferien, på den første dag efter ferien. Lovgivningen indeholder også undtagelser med hensyn til ferien. Retten skal specifikt informere parterne om disse undtagelser. I udenretslige procedurer, som er reguleret i andre love end retsplejeloven, anvendes bestemmelserne om ferie kun, hvis det er angivet i den relevante lov.

12 Hvor lang er ankefristen?

Som hovedregel kan en appel indgives senest 15 dage efter meddelelse af afgørelsen og senest 3 dage i sager om veksler.

13 Kan domstolene ændre tidsfristerne, navnlig mødefristerne, eller fastsætte en særlig mødedato?

Retten kan, hvis der er vægtige grunde dertil, kun forlænge en frist, som den har fastsat, én gang. Fristen – og forlængelsen – må ikke overstige 45 dage, medmindre det er nødvendigt med mere tid til at få en udtalelse fra en sagkyndig. Lovbestemte frister kan kun forlænges i de tilfælde, der er fastsat i lovgivningen.

14 Hvis et dokument til en part, som bor på et sted, der berettiger vedkommende til en forlængelse af tidsfristen, forkyndes for den pågældende på et sted, der ikke berettiger til en sådan forlængelse, mister denne person så retten til den længere tidsfrist?

Ifølge den ungarske retsplejelov er det ikke muligt at forlænge en frist på grundlag af parternes bopæl. Manglende overholdelse af fristen kan imidlertid tillades, hvis det ikke var muligt at kontakte parterne på den adresse, der er angivet i personoplysningerne og adresseregistreret, og der er en berettiget årsag dertil.

15 Hvilke konsekvenser har en fristoverskridelse?

Medmindre andet er fastsat i loven, kan parterne ikke længere gyldigt foretage den pågældende proceshandling. Bortset fra de i loven angivne tilfælde vil virkningerne af den manglende udførelse af disse handlinger automatisk indtræde uden varsel. Hvis virkningerne af fristoverskridelsen efter lovgivningen kun indtræder med forudgående varsel eller på anmodning fra modparten, kan den pågældende proceshandling udføres i den periode, der er angivet i meddelelsen, eller indtil begæringen indgives, eller indtil den relevante afgørelse træffes, hvis begæringen fremsættes i et retsmøde. Hvis en part forhindres i at udføre en retshandling som følge af en almindelig kendt naturpåvirkning eller andre hindringer, der ligger uden for den pågældendes kontrol, vil det ikke blive betragtet som fristoverskridelse. Virkningerne af fristoverskridelse indtræder ikke, hvis et indlæg til retten sendes pr. anbefalet post senest på fristens sidste dag.

16 Hvis fristen udløber, hvilke retsmidler kan de parter, som har overskredet fristen, da tage i brug?

Parterne kan indgive begæring om *restitutio in integrum* for at få accepteret fristoverskridelsen. Retten skal træffe en retfærdig afgørelse om begæringen. Hvis en part eller dennes repræsentant ikke giver møde i retten på en bestemt dato eller overskrider en frist, og dette skyldes et forhold, som ligger uden for dennes kontrol, kan virkningerne af udeblivelsen eller fristoverskridelsen – bortset fra i ovennævnte tilfælde – afhjælpes med en begrundelse. En begrundelse kan ikke godtages, hvis lovgivningen ikke hjemler mulighed herfor, hvis retsvirkningerne kan undgås uden begrundelse, eller udeblivelsen eller fristoverskridelsen ikke medfører nogen skade, som finder udtryk i en kendelse, eller hvis den pågældende part ikke overholder den nye frist, der er fastsat efter en begæring om *restitutio in integrum*.

Begæringer om *restitutio in integrum* kan indgives inden for 15 dage. Denne frist begynder at løbe fra den oprindelige fristdato eller fra den sidste dag i den oprindelige frist. Hvis en part eller dennes repræsentant får kendskab til fristoverskridelsen eller udeblivelsen på et senere tidspunkt, eller hvis en hindring bringes til ophør på et senere tidspunkt, begynder fristen for at begære *restitutio in integrum* dog at løbe fra den dag, hvor parten får kendskab til fristoverskridelsen eller udeblivelsen, eller hvor hindringen bringes til ophør. Retten til at begære *restitutio in integrum* fortabes efter tre måneder fra det tidspunkt, hvor fristoverskridelsen eller udeblivelsen fandt sted.

Der skal i begæringen om *restitutio in integrum* redegøres for årsagerne til fristoverskridelsen eller udeblivelsen og for de omstændigheder, der sandsynliggør, at der var tale om hændelig fristoverskridelse eller udeblivelse. Overskrides fristen, skal den pågældende proceshandling udføres samtidig med indgivelsen af begæringen om *restitutio in integrum*.

Hvis begrundelsen ikke er hjemlet i lovgivningen, eller hvis begæringen om *restitutio in integrum* er indgivet for sent, skal begæringen afvises uden at tage stilling til sagens realitet. Det samme gælder i forbindelse med fristoverskridelse, hvis den part, der indgiver en begæring om *restitutio in integrum*, ikke udførte den pågældende handling, da begæringen blev indgivet.

En afgørelse om afvisning af en begæring om *restitutio in integrum* kan appelleres.

Sidste opdatering: 23/02/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.